

کشورهای در حال توسعه برای کاهش فقر، ترویج حکومت‌داری مطلوب و حمایت از توسعه‌ی پایدار با افزایش درآمدها از طریق تجارت بین‌المللی است. استفاده از این موافقت‌نامه به شرط آن است که کشور ذی‌نفع اصول پانزده کنوانسیون سازمان ملل متحد و سازمان بین‌المللی کار در مورد حقوق بشر و حقوق کار (که در ضمیمه‌ی بخش هفتم بخش اول مقررات نظام عمومی ترجیحات اتحادیه اروپا قرار دارد) را رعایت کنند.

۳-۴-۱. کامبوج

اتحادیه‌ی اروپا از فوریه ۲۰۱۹ فرایند ۱۸ ماهه‌ی لغو موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی با کامبوج بانام «هر چیزی جز تسلیحات» را به علت نگرانی‌های حقوق بشری آغاز کرد. تصمیم‌گیری نهایی از فوریه ۲۰۱۹ تا اگوست ۲۰۲۰ می‌تواند به طول بیانجامد. در ژوئیه ۲۰۱۸، هون سن^۱، نخست‌وزیر کامبوج برای چندمین بار از سال ۱۹۸۵ قدرت را در این کشور با پیروزی در انتخابات پارلمانی و کسب تمامی صندلی‌های آن توسط حزب وی، به‌قبضه‌ی خود درآورد. اتحادیه‌ی اروپا در سال ۲۰۱۸ بزرگ‌ترین شریک تجاری کامبوج با واردات ۴۵ درصد از محصولات صادراتی آن به شمار می‌آید. کارخانه‌های تولیدی پوشاک کامبوج حدود ۷۰۰ هزار نفر را در استخدام خود دارند؛ و پوشاک سهم اصلی صادرات این کشور را به اتحادیه‌ی اروپا، با درآمد تقریباً ۴ میلیارد و ۹۰۰ میلیون یورویی به خود اختصاص می‌دهد. بنابراین حفظ مقررات ترجیحی کامبوج با اتحادیه‌ی اروپا در چارچوب هر چیزی جز تسلیحات، اهمیت اساسی برای تداوم رشد و توسعه‌ی اقتصادی و ریشه‌کنی فقر در این کشور دارد؛ و تعلیق آن برای نگرانی‌های حقوق بشری، ابزار فشار مؤثری در اختیار این بلوک قرار می‌نهد. کمیسیون اروپا هدف خود را کسب اطمینان از بهبود وضعیت مردم کامبوج اعلام و توقف ترجیحات تجاری را آخرین گزینه‌ی می‌داند. (Blenkinsop, 2019)

کمیسیون اروپا در فوریه ۲۰۱۹ سه مسئله‌ی بحث‌برانگیز را در مورد این کشور شناسایی کرد. نخست، مشکل حقوق کارگران است که اتحادیه‌های کارگری